

Więcej geodetów we władzach uczelni i wydziałów w kadencji 2020-2024

Wybory po nowemu

Tegoroczne wybory na uczelniach okazały się wyjątkowe, i to przynajmniej z kilku powodów. Zacznijmy od tego, że w związku ze stanem epidemii zostały przeprowadzone w formie zdalnej przy użyciu elektronicznych środków komunikacji, a przez to ze sporym opóźnieniem.

Na sposób wyboru istotny wpływ miały również przepisy, które zastosowano po raz pierwszy od wejścia w życie reformującej szkolnictwo wyższe Ustawy 2.0. Zgodnie z nimi rektorów uczelni publicznych wybierają tak jak poprzednio kolegia elektorów. Natomiast dziekanów powołują już nie wydziałowe kolegia elektorów, ale rektorzy. Ponadto – w zależności od statutu uczelni – kandydata na dziekana wybiera rada wydziału albo rada dyscypliny naukowej.

W porównaniu z zestawieniem sprzed 4 lat opublikowanym w GEODECIE 5/2016 i 6/2016 mamy we władzach uczelni zdecydowanie więcej osób związanych z geodezją. Obecnie jest to trzech rektorów i dwóch prorektorów. Natomiast na 15 wydziałów kształcących na kierunkach związanych z geodezją i kartografią geodeci są dziekanami tylko na sześciu, ale to i tak znacznie więcej niż w poprzedniej kadencji. Dla uzupełnienia tej statystyki dodajmy, że wśród nowych dziekanów jest 8 profesorów, ale tylko jedna kobieta, która na dodatek nie jest geodetką.

Warto zaznaczyć też, że zestawienie wzbogaciło się o dwa nowe wydziały. Na Politechnice Rzeszowskiej kształcenie na kierunku geodezja i planowanie przestrzenne ruszyło 1 października br. Z kolei na Uniwersytecie Techniczno-Przyrodniczym w Bydgoszczy kierunek geodezja i kartografia wystartował dwa lata temu. Pewnie niektórzy zauważą również, że brakuje w tym zestawieniu Państwowej Wyższej Szkoły Techniczno-Ekonomicznej w Jarosławiu, która przecież nie od dziś kształca na kierunku geodezja i kartografia. Ale to wyłącznie dlatego, że uczelnia ta nie ma struktury wydziałowej, ale instytutową, przez co nie ma dziekana.

REKTORZY

Prof. Jarosław Bosy
Rektor Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu (1. kadencja)

Jarosław Bosy urodził się 31 lipca 1963 r. w Jurkowie. Po ukończeniu Technikum Geodezyjnego w Poznaniu naturalnym wyborem były studia na kierunku geodezja i kartografia. Tytuł magistra inżyniera uzyskał w 1988 r. na Akademii Rolniczej we Wrocławiu (obecnie Uniwersytet Przyrodniczy). Doktoryzował się (1996 r.) i habilitował (2006 r.) na AGH w Krakowie. W 2014 r. odebrał nominację profesorską.

Od początku związany z UPWr, piastował funkcje zastępcy dyrektora Instytutu Geodezji i Geoinformatyki (2009-2012) i prodziekana na Wydziale Inżynierii Kształtowania Środowiska i Geodezji (2012-2016). Był też prorektorem ds. nauki i współpracy z zagranicą (2016-2020).

Prowadzi badania naukowe związane z precyzyjnym opracowaniem obserwacji GNSS na potrzeby monitorowania Ziemi, w tym atmosfery w ramach GGOS. Przebywał na zagranicznych stażach i misjach naukowych w Grecji, Szwajcarii i we Włoszech. Kierownik grantów KBN, MNiSW, NCN, NCBiR i H2020, aktywnie uczestniczył w akcji COST 625 „3D Monitoring of Active Tectonic Structures” i COST ES 1206 „Advanced Global Navigation Satellite Systems tropospheric

products for monitoring severe weather events and climate”. Koordynował ze strony UPWr dwa granty ESA. W latach 2006-2008 był kierownikiem projektu finansowanego ze środków UE „Wielofunkcyjny system precyzyjnego pozycjonowania satelitarne ASG-EUPOS” realizowanego przez GUGiK, za którego wdrożenie otrzymał w 2010 r. odznakę honorową „Za usługi dla geodezji i kartografii”.

Jest autorem lub współautorem łącznie 90 oryginalnych prac twórczych. Należy do IAG, AGU oraz Komitetu Geodezji PAN. Jest znanym ekspertem oceniającym projekty badawcze: krajowe dla NCN oraz międzynarodowe H2020 dla ERC (członek panelu PE10) i GSA.

Wywiad z rektorem opublikowaliśmy w GEODECIE 8/2020.

Prof. kpt. ż.w. Adam Weintrit
Rektor Uniwersytetu Morskiego w Gdyni (1. kadencja)

Urodził się w 1961 r. w Siemianowicach Śląskich i jest absolwentem (1986 r.) Wydziału Nawigacyjnego Wyższej Szkoły Morskiej w Gdyni (obecnie Uniwersytet Morski). Doktoryzował się i habilitował na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej. Stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie geodezja i kartografia uzyskał w 1992 r. (temat pracy: „Koncepcja organizacji bazy danych elektronicznej mapy nawigacyjnej do planowania trajektorii statku”), a doktora habilitowa-

nego – w 2004 r. („Koncepcja automatycznej rejestracji pozycji statku z wykorzystaniem elektronicznej mapy nawigacyjnej”). W 1987 r. na Uniwersytecie Gdańskim ukończył Podyplomowe Studium Handlu Zagranicznego. Od końca lat 80. ubiegłego wieku pracuje na macierzystej uczelni, gdzie m.in. był kierownikiem Katedry Nawigacji oraz w latach 2008-2016 dziekanem Wydziału Nawigacyjnego. W 2016 r. odebrał nominację profesorską. Jako ekspert w dziedzinie elektronicznych map nawigacyjnych i systemów map elektronicznych ECS/ECDIS prowadzi badania i prace rozwojowe w dyscyplinie inżynieria lądowa i transport. Jest autorem ponad 300 publikacji, w tym kilkunastu książek.

Od 2016 r. jest członkiem Komitetu Transportu PAN. Udziela się jako ekspert w Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO). Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Srebrnym Medalem za Długoletnią Służbę, Medalem KEN oraz Brązowym Medalem „Za zasługi dla obronności kraju”. Za wkład w rozwój nawigacji morskiej uhonorowany prestiżowymi tytułami: FRIN – Fellow of The Royal Institute of Navigation (1995) i FNI – Fellow of the Nautical Institute (2008).

Prof. Krzysztof Wilde Rektor Politechniki Gdańskiej (2. kadencja)

Krzysztof Wilde urodził się 11 stycznia 1966 r. w Gdańsku. Jest absolwentem (1989) Wydziału Budownictwa Lądowego Politechniki Gdańskiej. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w Japonii, gdzie studiował na Wydziale Budownictwa Lądowego Uniwersytetu Tokijskiego. W latach 1995-1999 pracował tam kolejno na stanowiskach asystenta, adiunkta i profesora uczelni. W 1999 r. powrócił do pracy w Katedrze Mechaniki Budowli PG. W 2002 roku Rada Wydziału Budownictwa Lądowego PG nadała mu stopień doktora habilitowanego nauk technicznych. Jego rozprawa habilitacyjna została wyróżniona, a w 2004 roku uzyskała Nagrodę Prezesa Rady Ministrów. W 2009 roku otrzymał tytuł naukowy profesora.

Jest specjalistą w zakresie mostownictwa, mechaniki budowli oraz diagnostyki, ale także geodezyjnego monitoringu konstrukcji inżynierskich, członkiem korespondentem PAN. Jest autorem

i współautorem ok. 60 prac naukowych, uzyskał 4 patenty, zrealizował ponad 200 ekspertyz, projektów oraz opracowań technicznych.

Na Politechnice Gdańskiej pełnił m.in. funkcję prodziekana Wydziału Inżynierii Lądowej (w latach 2002-2004) i dziekana Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska (2004-2008 oraz 2016-2019). W 2019 r. został wybrany na rektora Politechniki Gdańskiej po niespodziewanej śmierci poprzedniego rektora prof. Jacka Namieśnika.

PROREKTORZY

Dr hab. inż. Maria Mrówczyńska Prorektor Uniwersytetu Zielonogórskiego ds. współpracy z gospodarką (1. kadencja)

Maria Mrówczyńska urodziła się w 1974 r. w Zielonej Górze. Jest absolwentką Technikum Geodezyjnego w Zielonej Górze (1994 r.) oraz Wydziału Melioracji i Inżynierii Środowiska Akademii Rolniczej we Wrocławiu (kierunek geodezja i kartografia, 1999 r.). Doktoryzowała i habilitowała się na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej.

Z zielonogórską uczelnią związana jest od 1999 roku. W latach 2016-2019 była prodziekanem ds. nauki Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska, a w latach 2019-2020 – dyrektorem Instytutu Budownictwa UZ oraz przewodniczącą Rady Dyscypliny inżynieria lądowa i transport. Ma w dorobku monografie oraz podręczniki, a także ponad 130 publikacji. W badaniach naukowych skupia się na wykorzystaniu sztucznej inteligencji w geodezji inżynierskiej, budownictwie, planowaniu przestrzennym i inżynierii środowiska.

Jest członkiem Komitetu Geodezji PAN na kadencję 2020-2024, Stowarzyszenia Geodetów Polskich oraz Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. Pełni funkcję przewodniczącej jury ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej. Opracowała kilkadziesiąt ekspertyz z zakresu pomiarów przemieszczeń i odształceń obiektów budowlanych. Brała udział (także jako kierownik) w projektach realizowanych wspólnie

z przemysłem. Jest współautorką zgłoszeń patentowych oraz wzorów użytkowych krajowych i europejskich. Posiada uprawnienia zawodowe z zakresu geodezyjnej obsługi inwestycji.

Prof. Paweł Wielgosz Prorektor Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie ds. umiędzynarodowienia uczelni (1. kadencja)

Paweł Wielgosz jest absolwentem (1997 r.) Wydziału Geodezji i Gospodarki Przestrzennej Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie (obecnie Uniwersytet Warmińsko-Mazurski), doktorem nauk technicznych w dyscyplinie geodezja i kartografia (2002 r.). Habilitację uzyskał w 2011 r., a tytuł profesora w 2019 r. Jego zainteresowania badawcze obejmują precyzyjne pozycjonowanie z wykorzystaniem technik GNSS oraz zastosowanie technik satelitarnych do monitorowania stanu ziemskiej jonosfery i troposfery.

Jest autorem lub współautorem m.in. ponad 60 oryginalnych prac naukowych oraz 3 patentów. Kierował siedmioma projektami badawczymi (w tym międzynarodowymi finansowanymi przez ESA), a w kilkunastu uczestniczył jako wykonawca. Jest ekspertem w konkursach H2020, NCN, NAWA, FNP oraz NCBiR. W latach 2002-2005 odbył staż w Ohio State University w USA. Jest członkiem Komitetu Geodezji PAN, w kadencji 2016-2019 był nawet wiceprzewodniczącym. Natomiast w 2019 r. powołano go na przewodniczącego Sekcji Geodezji Satelitarnej Komitetu Badań Kosmicznych i Satelitarnych PAN, a także na członka Komitetów Narodowych ds. Międzynarodowej Unii Nauk Radiowych (URSI) i ds. Współpracy z Międzynarodową Unią Geodezji i Geofizyki (IUGG) PAN. Od 1 stycznia 2020 r. jest członkiem GNSS Science Advisory Committee (GSAC) przy ESA.

W latach 2017-2020 pełnił funkcję dziekana WGIPIB UWM w Olsztynie (od 1 stycznia br. to Wydział Geoinżynierii), wcześniej (w latach 2012-2017) był prodziekanem ds. nauki. Od 2015 do 2017 r. był dyrektorem Instytutu Geodezji. Jest członkiem Senatu UWM oraz Rady Rektora tej uczelni.

Wywiad z profesorem opublikowaliśmy w GEODECIE 3/2020.

DZIEKANI

Prof. Dariusz Andrejko

Dziekan Wydziału Inżynierii Produkcji Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie (1. kadencja)

Studia na Wydziale Techniki Rolniczej Akademii Rolniczej w Lublinie (obecnie Uniwersytet Przyrodniczy) ukończył w 1989 r. Tam też uzyskał stopnie doktora (1995 r.) oraz doktora habilitowanego nauk rolniczych (2005 r.). W 2010 r.

został profesorem nauk rolniczych.

Pracę na WTR AR (w 2003 r. wydział zmienił nazwę na Inżynierii Produkcji) rozpoczął zaraz po studiach. Od 2011 r. jest kierownikiem Katedry Biologicznych Podstaw Technologii Żywności i Pasz. W latach 2012-2020 był prodziekanem WIP, a od 2019 r. jest przewodniczącym Rady Dyscypliny inżynieria mechaniczna.

Działalność naukowo-badawcza Dariusza Andrejko związana jest z badaniami nad właściwościami technologicznymi surowców roślinnych, zmianami tych właściwości (spowodowanymi m.in. ciepłym oddziaływaniem promieniowania podczerwonego) oraz wpływem na zdrowie człowieka żywności zanieczyszczonej środowiskowo lub niewłaściwie spreparowanej. Był promotorem 3 prac doktorskich. Na jego dorobek naukowy składa się ponad 200 publikacji, 3 monografie, 7 zgłoszeń patentowych oraz 7 projektów badawczych.

Dr hab. inż. Maciej Dutkiewicz

Dziekan Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Techniczno-Przyrodniczego im. Jana i Jędrzeja Śniadeckich w Bydgoszczy (1. kadencja)

Maciej Dutkiewicz jest absolwentem WBAiIŚ UTP (1995 r., kierunek budownictwo). Na macierzystym wydziale w 2004 r. obronił rozprawę doktorską, a w 2019 r. na Politechnice Opolskiej uzyskał stopień doktora habilitowanego w dyscyplinie inżynieria lądowa i transport. Od początku kariery zawodowej związany z Katedrą Konstrukcji Budowlanych UTP, której aktualnie jest kierownikiem. Od 2000 r. posiada pełne uprawnienia budowlane (wykonawcze i projektowe) w specjalności konstruk-

cyjno-budowlanej, bez ograniczeń. Prowadzi badania dotyczące oddziaływań statycznych i dynamicznych na obiekty budowlane. Interesuje się naukowo m.in.: wiatrami ekstremalnymi, modelami wirowymi wiatrów, aeroelastyką napowietrznych linii elektroenergetycznych i kabli mostowych, drganiami smukłych obiektów w różnych warunkach klimatycznych oraz drganiami sejsmicznymi.

Jest autorem wielu wdrożonych projektów konstrukcyjnych, a także ekspertyz budowlanych dotyczących m.in. stanu technicznego wiaduktu w ciągu ulicy Fordońskiej w Bydgoszczy oraz redukcji drgań konstrukcji wsporczej w cementowni Bielawy. Jest ekspertem w Polskim Komitecie Normalizacji. Pełnił funkcję inspektora nadzoru kilku inwestycji.

Ma wyższe wykształcenie prawnicze. Jest autorem ponad 50 ekspertyz i analiz z zakresu prawa budowlanego i gospodarczego, w tym źródeł i wykonywania zobowiązań kontraktowych.

Prof. Krzysztof Gawroński

Dziekan Wydziału Inżynierii Środowiska i Geodezji Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie (2. kadencja)

Krzysztof Gawroński (ur. 1950) jest absolwentem Wydziału Melioracji Wodnych, Oddział Geodezji Urzędów Rolnych (od 1992 r. WIŚiG) Akademii Rolniczej w Krakowie (obecnie Uniwersytet Rolniczy). Stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie geodezja i kartografia uzyskał w 1983 r. (temat pracy: „Osadnictwo wiejskie i procesy przemian zabudowy wsi na tle warunków przyrodniczych i ekonomicznych na przykładzie woj. nowosądeckiego”), stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie kształtowania środowiska – w 2001 r. (temat rozprawy: „Wartość informacyjna zbioru danych o środowisku przyrodniczym z punktu

widzenia celów ekologicznych i społecznych planowania i zagospodarowania przestrzennego”), a tytuł profesora nauk rolniczych – w 2010 r.

Specjalizuje się w gospodarce przestrzennej, systemach informacji o terenie oraz ochronie i kształtowaniu środowiska. Na AR w Krakowie pracuje od ukończenia studiów w 1974 r. W latach 2006-2012 pełnił funkcję prodziekana WIŚiG UR. Laureat wielu nagród rektora, odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (2004) oraz Medalem KEN (2011). Jest autorem ponad 140 prac naukowych, promotorem licznych prac dyplomowych oraz recenzentem m.in. rozpraw doktorskich i przewodów habilitacyjnych.

Prof. Ryszard Hejmanowski

Dziekan Wydziału Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie (1. kadencja)

Jako absolwent Wydziału Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska AGH bezpośrednio po ukończeniu nauki rozpoczął pracę na macierzystej uczelni. Następnie na ponad 3 lata wyjechał na Uniwersytet Techniczny Claustrum w Niemczech, gdzie obronił doktorat. Po powrocie, aż do habilitacji w 2004 r., pracował na AGH na stanowisku adiunkta. Stopień doktora habilitowanego w dyscyplinie geodezja i kartografia otrzymał za pracę pt. „Czasoprzestrzenny opis deformacji górotworu wywołanych filarowo-komorową eksploatacją złoża pokładowego”. Od 2015 r. jest profesorem tytularnym.

Zainteresowania zawodowe prof. Hejmanowskiego obejmują badania oraz modelowanie deformacji górotworu i powierzchni, które w skorupie ziemskiej wywołuje działalność człowieka. Poza tym zajmuje się analizą zagrożeń oraz ryzyka na terenach przekształconych z uwzględnieniem uwarunkowań geologicznych, hydrogeologicznych i antropogenicznych.

W ramach działalności badawczej współpracuje z naukowcami z wielu krajów, m.in. Niemiec, Norwegii, Holandii, Włoch, Chin oraz RPA. Prowadził gościnne wykłady na Politechnice w Akwizgranie oraz Chińskim Uniwersytecie Górniczo-Hutniczym (CUMT) w Xuzhou. Jego aktywność międzynarodowa

znajduje wyraz m.in. w przewodniczeniu 4. Komisji International Society for Mine Surveying, członkostwie w American Geophysical Union (AGU) oraz Deutscher Markscheider Verein.

Płk prof. Michał Kędzierski

Dziekan Wydziału Inżynierii Łądowej i Geodezji Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego w Warszawie (2. kadencja)

Michał Kędzierski studia na Wydziale Inżynierii, Chemii i Fizyki Technicznej WAT ukończył w 1996 r. Stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie geodezja i kartografia uzyskał w 2004 r. na tym samym wydziale, natomiast stopień

doktora habilitowanego w roku 2010 r. na Wydziale Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska AGH w Krakowie. W maju 2019 r. odebrał nominację profesorską.

Równoległe z rozwojem naukowym obejmował kolejne funkcje, poczynając od kierownika laboratorium geodezji. W 2006 r. został kierownikiem Studiów Podyplomowych, a w 2012 r. – dyrektorem Instytutu Geodezji. 1 października 2019 r. powołany na stanowisko dziekana Wydziału Inżynierii Łądowej i Geodezji.

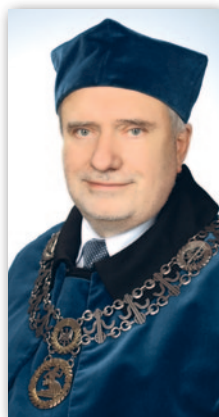
Profesor Kędzierski realizuje badania naukowe z zakresu fotogrametrii, teledetekcji oraz cyfrowego przetwarzania obrazów, a na niwie wojskowej – rozpoznania obrazowego i geoprzestrzennego. Jest członkiem Amerykańskiego Towarzystwa Fotogrametrii i Teledetekcji, uczestniczy również w pracach wielu polskich stowarzyszeń. Jako *invited professor* przeprowadził cykl wykładów z zakresu fotogrametrii cyfrowej na Uniwersytecie Technicznym im. Giedymina w Wilnie. Jest ekspertem i doradcą instytucji wojskowych w sprawach związanych z rozpoznaniem satelitarnym i rozpoznaniem z niskiego pułapu. Współautor lub autor ponad 150 publikacji.

Prof. Bernard Kontny

Dziekan Wydziału Inżynierii Kształtowania Środowiska i Geodezji Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu (3. kadencja)

Bernard Kontny urodził się w 1957 r. w Brzegu. W 1982 r. ukończył studia na Akademii Rolniczej we Wrocławiu (obecnie UPWr) na Wydziale Melioracji Wod-

nych, Oddział Geodezji Urzędzeń Rolnych. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał (1991) za pracę pt. „Koncepcja systemu pomiarów oraz geometrycznej analizy i interpretacji deformacji przestrzennych górotworu”, a stopień

doktora habilitowanego (2004) – na podstawie rozprawy pt. „Geodezyjne badania współczesnej kinematyki głównych struktur tektonicznych polskich Sudetów i Bloku Przedsuddeckiego na podstawie pomiarów GPS”. W 2013 r. uzyskał tytuł profesora. Ukończył studia podyplomowe z zakresu wyceny nieruchomości.

Swoją karierę zawodową związał z macierzystą uczelnią. Obecnie zatrudniony jest w Instytucie Geodezji i Geoinformatyki na stanowisku profesora. W ramach pracy dydaktycznej prowadzi zajęcia m.in. z: geomatyki, geodezji satelitarnej, pomiarów przemieszczeń. Brał udział w pracach badawczych realizowanych w ramach programów rządowych, grantów naukowych oraz zleconych przez jednostki administracyjne i gospodarcze regionu. Jest członkiem z wyboru Komitetu Geodezji PAN w kolejnych kadencjach od 2007 roku.

Prof. Bernard Kontny jest autorem lub współautorem blisko 300 prac naukowych. Był opiekunem około 40 prac magisterskich, promotorem w trzech zakończonych przewodach doktorskich.

W 1988 r. uzyskał uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii z zakresu 1 i 3. Za osiągnięcia naukowe-badawcze i działalność organizacyjną wielokrotnie nagradzany przez rektora UPWr we Wrocławiu. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi (2007). W latach 2005-2012 pełnił funkcję prodziekana na WIKSiG UPWr, a od 2012 r. – dziekana.

Prof. Tomasz Kozłowski

Dziekan Wydziału Inżynierii Środowiska, Geomatyki i Energetyki Politechniki Świętokrzyskiej w Kielcach (1. kadencja)

Tomasz Kozłowski urodził się 31 lipca 1959 r. w Tarnowie. W 1984 r. ukończył budownictwo na Politechnice Krakowskiej, gdzie następnie uzyskał stopnie naukowe doktora (1988 r.) i doktora habilitowanego (1997 r., w dyscyplinie inżynieria środowiska). W 2017 r. otrzymał tytuł naukowy profesora nauk technicznych. Specjalizuje się w geotechnice, mechani-

ce gruntów i fundamentowaniu, a także przemarzaniu gruntów budowlanych. Jego główne osiągnięcia naukowe dotyczą zastosowań kalorymetrii skaningowej oraz przemian fazowych wody w ośrodkach porowatych.

Od uzyskaniu

tytułu magistra zatrudniony na Politechnice Świętokrzyskiej. W kadencji 2008-2012 był prodziekanem Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska, a w latach 2012-2016 prodziekanem Wydziału Inżynierii Środowiska, Geomatyki i Energetyki. Przez ostatnie 4 lata pełnił funkcję prorektora ds. kadry i współpracy z zagranicą.

Autor lub współautor 70 publikacji, w tym kilkunastu w czasopismach wyróżnionych na liście JCR. Kierownik 4 projektów badawczych nagrodzonych grantem, promotor 6 doktoratów. Członek międzynarodowych i krajowych stowarzyszeń naukowych, w tym International Society for Soil Mechanics and Geotechnical Engineering, Soil Science Society of America oraz Komitetu Geotechniki i Infrastruktury Podziemnej PAN.

Dr hab. inż. Lech Lichołaj

Dziekan Wydziału Budownictwa, Inżynierii Środowiska i Architektury Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza (1. kadencja)

Specjalista w zakresie budownictwa ogólnego, prowadzi prace naukowo-badawcze dotyczące nowoczesnych rozwiązań materiałowo-technologicznych w budownictwie, a także wykorzystania energii odnawialnej, głównie

pasywnych systemów ogrzewania słonecznego. Na Politechnice Rzeszowskiej zatrudniony jest na stanowisku profesora uczelni. Kieruje też Zakładem Budownictwa Ogólnego PR. Pod jego kierunkiem został opracowany ponad 1000-stronicowy podręcznik akademicki „Budownictwo ogólne. Tom 3. Elementy budynków, podstawy projektowania”.

Stopień doktora w dyscyplinie architektura i urbanistyka uzyskał w 1992 r. na Politechnice Śląskiej. Habilitował się w dyscyplinie budownictwo 11 lat później na Politechnice Łódzkiej. Wypromował 4 doktorów nauk technicznych.

Jest członkiem m.in. Sekcji Fizyki Budowli w Komitecie Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa oraz Polskiego Towarzystwa Energetyki Słonecznej. Odznaczony m.in. Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem KEN, Medalem „Zasłużonym dla Politechniki Rzeszowskiej” oraz odznakami honorowymi PZITB.

• **Dr hab. inż. Dariusz Popielarczyk**
Dziekan Wydziału Geoinżynierii Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie (1. kadencja)

Dariusz Popielarczyk jest absolwentem (1995 r.) Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie (obecnie UWM), kierunku geodezja i kartografia. Doktoryzował się w 2002 r. na macierzystej uczelni na podstawie pracy „Zastosowanie zintegrowanych technik pomiarowych GPS oraz echosondy cyfrowej do tworzenia map batymetrycznych cieków i śródlądowych zbiorników wodnych”. Habilitację w dyscyplinie geodezja i kartografia uzyskał w 2016 r. na podstawie pracy „Precyzyjne pomiary hydrograficzne trudnych akwenów budowli hydrotechnicznych z wykorzystaniem zintegrowanych technik GNSS, RTS, INS oraz SBES”.

Dr hab. Dariusz Popielarczyk pracuje w Katedrze Geodezji Satelitarnej i Nawigacji UWM na stanowisku profesora uczelni. Prowadzi badania w zakresie geodezji i nawigacji satelitarnej oraz hydrografii. Jest autorem i współautorem ponad 70 prac opublikowanych w czasopiśmie naukowych w Polsce i za granicą, w tym około 30 w języku angielskim. Był kierownikiem i głównym wykonawcą kilku grantów finansowanych ze środków KBN, MNiSW i NCN. Pomierzył i opracował nową batymetrię i morfometrię dla jezior Śniardwy (największego w Polsce) oraz Hańcza (najgłębszego). Opracował również projekt oznakowania miejsc niebezpiecznych dla żeglugi na jeziorze Śniardwy (wdrożony w 2011 r.).

Jest recenzentem prac w krajowych i międzynarodowych wydawnictwach naukowych, a także członkiem: Institute of Navigation, Stowarzyszenia Polskie Forum Nawigacyjne oraz Stowarzyszenia Hydrografów Morskich RP.

Dr hab. Grzegorz Rachlewicz
Dziekan Wydziału Nauk Geograficznych i Geologicznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (1. kadencja)

Grzegorz Rachlewicz w 1989 r. ukończył studia geograficzne na UAM i rozpoczął pracę na tej uczelni. Tam też w dyscyplinie geografia obronił rozprawę doktorską (1998 r.) oraz habilitacyjną (2010 r.). W 2011 r. objął stanowisko profesora nadzwyczajnego UAM.

Największą pasją, nie tylko zawodową, nowego dziekana są obszary polarne, gdzie prowadzi badania geomorfologiczne i glaciologiczne. W latach 1987-2019 uczestniczył w 26 wyprawach naukowych na Spitsbergen. Ponadto był na Wyspie Króla Jerzego, na Grenlandii i na Syberii. Za swoje największe osiągnięcie organizacyjne uważa stworzenie Stacji Polarnej UAM „Petuniabukta” na Spitsbergenie, której w latach 2012-2017 był kierownikiem. Na UAM pełnił ponadto funkcje: kierownika Laboratorium Sedymentologicznego, kierownika Zakładu Badań Kriosfery oraz dyrektora Instytutu Geoekologii i Geoinformacji.

Jest członkiem m.in. Polskiego Towarzystwa Geograficznego, Stowarzyszenia Geomorfologów Polskich, Komisji Nauk o Ziemi przy Oddziale PAN w Poznaniu, Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk, International Glaciological Society oraz Agder Academy of Sciences and Letters. Realizował krajowe i zagraniczne projekty badawcze, w tym dla Komitetu Badań Naukowych oraz Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Prof. Robert Sidelko
Dziekan Wydziału Inżynierii Lądowej, Środowiska i Geodezji Politechniki Koszalińskiej (2. kadencja)

Robert Sidelko specjalizuje się w przetwarzaniu odpadów komunalnych. W trakcie wieloletniej pracy naukowej i dydaktycznej skupiał się na dwóch zagadnieniach: zagospodarowaniu odpadów organicznych poprzez zastosowanie metod biologicznych, głównie komposto-

wania, oraz wykorzystaniu energii odnawialnej. Aktualnie realizuje projekt pn. „Badanie kompostowania odwodnionych osadów ściekowych – etap II” finansowanego przez UE w ramach programu INTERREG South Baltic.

Robert Sidelko pochodzi z Wrocławia (urodził się w 1963 r.). W 1987 r. ukończył Wyższą Szkołę Inżynierską w Koszalinie, gdzie rok później znalazł zatrudnienie. Prace doktorską (1994 r.) i habilitacyjną (2006 r.) obronił na Politechnice Wrocławskiej. W 2020 r. uzyskał tytuł profesora w dziedzinie nauk inżyniersko-technicznych. Obecnie na Politechnice Koszalińskiej pracuje na stanowisku profesora uczelni.

Jest autorem lub współautorem blisko 100 prac naukowych. Opracował 3 innowacyjne technologie, które zostały wdrożone w 24 instalacjach przemysłowych na terenie całej Polski. Jest autorem lub współautorem 2 patentów. Jako projektant posiadający uprawnienia budowlane w zakresie sieci i instalacji sanitarnych wykonał ponad 20 projektów branżowych. Był promotorem 105 prac dyplomowych i wypromował 2 doktorów.

Dr hab. inż. Janusz Walo
Dziekan Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej (1. kadencja)

Janusz Walo urodził się 5 października 1966 r. w Kamieniu (woj. lubelskie). Jest absolwentem WGiK PW (1991 r.). Na macierzystym wydziale w 2000 r. obronił doktorat na temat „Analiza wybranych algorytmów wyznaczenia lokalnego przebiegu geoidy”. Stopień doktora habilitowanego uzyskał w 2014 r. za cykl publikacji pt. „Problem stabilności odniesienia satelitarnych sieci GNSS i pomiarów grawimetrycznych w lokalnych badaniach geodynamicznych”. W tym samym roku został zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Katedrze Geodezji i Astronomii Geodezyjnej PW.

Jest specjalistą z zakresu grawimetrii, geodezji satelitarnej i geodezji wyższej. Na WGiK PW pracuje od marca 1992 r. Jest współautorem programów nauczania z zakresu geodezji wyższej i geodezji satelitarnej na wydziale. Przez pięć lat kierował studenckimi ćwiczeniami terenowymi w Grybowie. Współtworzył specjalność geodezja i nawigacja satelitarna oraz kierunek studiów o profilu praktycznym geoinformatyka (2015). Był opiekunem ponad 50 prac dyplomowych. W latach 2012-2016 pełnił funkcję prodziekana ds. nauczania WGiK PW, a w latach 2016-2020 – prorektora ds. studenckich PW. W 2017 r. został prezesem Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich na kadencję 2017-2021.

Był nagradzany przez rektora PW za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne. Odnznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Medalem Stulecia Odzyskanej Niepodległości, srebrną i złotą odznaką honorową SGP oraz odznaką honorową „Za zasługi dla geodezji i kartografii”.

Dr hab. inż. st. of. Paweł Zalewski Dziekan Wydziału Nawigacyjnego Akademii Morskiej w Szczecinie (2. kadencja)

Paweł Zalewski jest absolwentem (1994 r.) Wydziału Nawigacyjnego Wyższej Szkoły Morskiej w Szczecinie (od 2004 r. Akademia Morska). Siedem lat później na tej samej uczelni obronił dysertację doktorską w dyscyplinie geodezja i kartografia

pt. „Metoda wymiarowania akwenów manewrowych przy zastosowaniu symulacji ruchu statku w czasie niezerczywym”. W 2014 r. Rada Wydziału Transportu i Elektrotechniki Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego w Radomiu nadała mu stopień doktora hab. nauk technicznych w dyscyplinie transport po kolokwium habilitacyjnym nt. „Systemy autonomiczne w procesie oceny bezpieczeństwa jednostek pływających na akwenie ograniczonym”.

W 1995 r. został zatrudniony w Wyższej Szkole Morskiej w Szczecinie (obecnie na stanowisku profesora uczelni, jest też kierownikiem Katedry Symulacji Morskich). Jest członkiem Polskiego Forum Nawigacyjnego, Polskiego Stowarzyszenia Telematyki Transportu, brytyjskiego Nautical Institute (w którym

reprezentuje AM i wydział jako akredytowany ośrodek szkoleniowy operatorów systemów dynamicznego pozycjonowania) oraz członkiem ekspertem delegacji Polski na obrady Podkomitetu ds. bezpieczeństwa żeglugi, komunikacji oraz poszukiwań i ratownictwa (NCSR) Międzynarodowej Organizacji Morskiej. W trakcie pracy na Wydziale Nawigacyjnym pływał okresowo na statkach Polskiej Żeglugi Morskiej oraz armatorów zagranicznych w charakterze starszego marynarza, oficera wachtowego i starszego oficera. Jest autorem bądź współautorem ponad 100 artykułów, opracowań naukowych, popularnonaukowych, ekspertyz i treści programów kształcenia. Brał udział w 6 międzynarodowych oraz 11 krajowych projektach naukowo-badawczych (dwoma kierował), w tym z programu Horyzont 2020 oraz realizowanych dla ESA.

Prof. Radosław Zimroz Dziekan Wydziału Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii Politechniki Wrocławskiej (2. kadencja)

Radosław Zimroz pracuje w Katedrze Górnictwa i Geodezji WGGG PWr na stanowisku profesora. W dyscyplinie górnictwo i geologia inżynierska w 2002 r. uzyskał stopień doktora, a w 2011 r. – doktora habilitowanego. W 2020 r. prezydent RP nadał mu tytuł profesora nauk inżyniersko-technicznych.

Zainteresowania prof. Zimroza skupione są wokół zastosowań technik pomiarowych, analizy danych, komputerowego wspomaganego podejmowania decyzji w zakresie diagnostyki maszyn, badań nieniszczących, zarządzania infrastrukturą kopalnianą, zagrożeń naturalnych, poprawy bezpieczeństwa górników pod ziemią, a także komputeryzacji, automatyzacji i robotyzacji procesów w górnictwie.

W latach 2004-2005 odbył staż podoktorski w Cranfield University, a w latach 2012-2019 pracował w KGHM Cuprum CBR we Wrocławiu, tworząc tam Zakład Analityki Systemów. Jest autorem wielu publikacji naukowych, wypromował sześciu doktorów (trzech z wyróżnieniem). Brał udział lub był kierownikiem w projektach dla KWB Turów i KGHM PMSA.

Jest członkiem Instytutu Inżynierów Elektryków i Elektroników, Polskiego Towarzystwa Diagnostyki Technicznej (wiceprezes, druga kadencja), Society of Mining Professors, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Górnictwa, Komitetu Górnictwa PAN (druga kadencja, obecnie w prezydium). W latach 2016-2019 pełnił na WGGG funkcję prodziekana ds. nauki, a następnie dziekana.

Dr hab. inż. Joanna Żukowska Dziekan Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska Politechniki Gdańskiej (2. kadencja)

Joanna Żukowska (ur. 15 grudnia 1974 r. w Kwidzynie) jest specjalistką z zakresu inżynierii drogowej i bezpieczeństwa w transporcie. Prowadzi badania naukowe związane z modelowaniem ryzyka w ruchu drogowym, prognozowaniem trendów bezpieczeństwa oraz programowaniem i wdrażaniem systemów zarządzania bezpieczeństwem ruchu drogowego. Jest autorką lub współautorką licznych publikacji o bezpieczeństwie transportu, ekspertyz dla Ministerstwa Infrastruktury i Banku Światowego oraz koncepcji optymalizacji systemów zarządzania bezpieczeństwem w strukturach administracji na szczeblu krajowym i samorządowym. Współpracuje z europejskimi ośrodkami naukowymi (m.in. francuskim instytutem bezpieczeństwa transportu IFSTTAR, szwedzkim Uniwersytetem w Linköping oraz hiszpańskim Uniwersytetem w Walencji). Jest członkiem Komitetu Transportu PAN oraz Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji RP.

W latach 1993-1999 studiowała na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Gdańskiej. Na macierzystym wydziale obroniła doktorat w dyscyplinie budownictwo. Habilitowała się w dyscyplinie transport w 2016 r. na Wydziale Transportu Politechniki Warszawskiej.

Na Politechnice Gdańskiej pracuje od 1999 r. Obecnie zatrudniona na stanowisku profesora uczelni. W latach 2016-2019 pełniła na WILiŚ PG funkcję prodziekana ds. kierunku transport i współpracy międzynarodowej, a od 2019 r. – dziekana.

Opracowanie Redakcji
na podstawie materiałów uczelni